

Sygn. akt II Ca 261/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie:	SSO Paweł Hochman (spr.) SSO Jarosław Gołębiowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2014 roku

sprawy z wniosku S. T.

z udziałem Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. , (...) Sp. z o.o. w N.

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 16 grudnia 2013 roku, sygn. akt I Ns 1046/13

postanawia: oddalić apelację i ustalić, iż każda ze stron ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 261/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim, po rozpoznaniu sprawy z wniosku S. T. z udziałem Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, zezwolił S. T. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 6846,34 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej należnej za miesiące wrzesień, październik i listopad 2013 r., a wynikającej z umowy najmu hali (...), lokal (...) w (...) w N., zawartej w dniu 23 sierpnia 2004r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej) a S. T., oraz na składanie w przyszłości dalszych świadczeń z powyższego tytułu w chwili, gdy staną się wymagalne.

Ponadto Sąd Rejonowy stwierdził, że opisany depozyt będzie wypłacony podmiotowi, który wykaże, że jest wierzycielem S. T. uprawnionym do pobierania opłaty eksploatacyjnej z tytułu umowy najmu hali (...), lokal (...)w (...)w N., zawartej w dniu 23 sierpnia 2004 r. pomiędzy (...)Sp. z o.o. a S. T..

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia Sądu Rejonowego:

We wniosku z dnia 30 września 2013 r. S. T. wnosił o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwoty 2060,55 złotych tytułem zapłaty miesięcznej opłaty eksploatacyjnej wynikającej z umowy najmu hali (...), lokal (...)w (...)w N., zawartej w dniu 23 sierpnia 2004 r. pomiędzy (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. (poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej) a S. T., ze względu na to, że - z przyczyn od niego niezależnych - powstał spór co do tego, kto jest jego wierzycielem. Jednocześnie wnioskodawca wnosił o zezwolenie na składanie w przyszłości do depozytu dalszych świadczeń, gdy staną się wymagalne.

W piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2013 r. wnioskodawca poinformował o złożeniu do depozytu - na podstawie art. 693² § 2 k.p.c. - kwoty 6846,34 złotych odpowiadającej pozycjom 2-5 wezwania do zapłaty z dnia 3 grudnia 2013r. otrzymanego od Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W., wnosząc o zezwolenie na jej złożenie.

Sąd Rejonowy zważył, iż stosownie do treści art. 693¹ k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W myśl art. 693⁵ § 1 zd. 1 k.p.c. jeżeli dłużnik jest zobowiązany do świadczeń powtarzających się, a zachodzą warunki do złożenia do depozytu sądowego świadczeń już wymagalnych, sąd może zezwolić dłużnikowi na składanie w przyszłości do depozytu dalszych świadczeń w chwili, gdy staną się wymagalne.

Zgodnie z art. 467 k.c. poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego :

1. jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela;
2. jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia;
3. jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem;
4. jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Mając na uwadze powyższą regulację prawną Sąd uznał wniosek za uzasadniony i na podstawie art. 467 pkt 1 i 3 k.c. oraz art. 693¹ k.p.c., art. 693² i art. 693⁵ k.p.c. postanowił, jak w sentencji.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.. Skarżący powołując się na treść art. 518 oraz art. 367 § 1 i 2, art. 369 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 16 grudnia 2013 r. w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu, na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 w zw. z art. 518 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zarzucił naruszenie prawa procesowego:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 467 pkt 1 i 3 k.c. poprzez błędną ocenę twierdzeń podniesionych we wniosku, a w konsekwencji bezpodstawne uznanie przez Sąd Rejonowy, iż wnioskodawca wskutek okoliczności, za które nie ponosi

odpowiedzialności nie wie, kto jest jego wierzycielem, jak również bezpodstawne uznanie, że w niniejszej sprawie zachodzi spór co do osoby wierzyciela;

- art. 693¹ k.p.c. w zw. z art. 693 pkt 4 k.p.c. oraz art. 325 w zw. z art. 361 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez błędne sformułowanie pkt II sentencji postanowienia poprzez przyjęcie niedookreślonego warunku wypłaty złożonych do depozytu sądowego środków pieniężnych, które może spowodować iż uprawniony nie będzie miał możliwości odbioru przedmiotu świadczenia;

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie marginalnego uzasadnienia, które nie zawiera obligatoryjnych elementów.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 368 § 1 pkt 5 w zw. z art. 518 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie przez Sąd wniosku o zezwolenie na złożenie przez wnioskodawcę kwoty 6846,34 zł do depozytu sądowego, jak również na składanie w przyszłości dalszych świadczeń z powyższego tytułu w chwili, gdy staną się wymagalne oraz zasądzenie od wnioskodawcy kosztów procesu za instancję odwoławczą; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu za instancję odwoławczą.

W odpowiedzi na apelację uczestnika postępowania pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej i o zasądzenie od Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zgłoszonych w skardze apelacyjnej zarzutów przyznać należy skarżącemu, że uzasadnienie Sądu Rejonowego nie zawiera wszystkich niezbędnych elementów, o których mowa w art. 328 §2 k.p.c. Przepis ten na podstawie art. 13 §2 k.p.c. stosuje się również do wydanych w postępowaniu nieprocesowym postanowień. Sąd Rejonowy istotnie poczynił marginalne wręcz ustalenia faktyczne w sprawie. Mając jednakże na uwadze, iż Sąd Odwoławczy jest sądem merytorycznym, mającym nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek poczynienia ustaleń faktycznych na moment wyrokowania należało powyższe uczynić na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów. Przetawione stanowisko uzasadnia również okoliczność, iż część dokumentów została dołączona do akt dopiero wraz z pierwszym pismem procesowym uczestnika Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej tj. wniesioną skargą apelacyjną.

Wnioskodawcę S. T.od sierpnia 2004r. łączyła umowa najmu lokalu użytkowego (...)położonego w (...). Stroną wynajmującą lokal użytkowy była (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na najemcy ciążył obowiązek zapłaty co miesiąc czynszu i opłaty eksploatacyjnej. (dowód: umowa najmu k. 6-10).

Następcą prawnym (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.jest (...) Sp. z o.o.w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.. (okoliczność bezsporna)

(...) Sp. z. o.o.łączyła z (...) Sp. z. o.o.z siedzibą w N.umowa z dnia 18 kwietnia 2007r. o zarządzanie (...), którego jest właścicielem. (dowód: umowa o zarządzanie z dnia 18 kwietnia 2007r. k.61-64)

W dniu 10 maja 2007r. wnioskodawca został poinformowany przez (...) Sp. z. o.o. z siedzibą w W., że (...) przelał na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. wierzytelności wynikające z umowy najmu. Natomiast pismem z dnia 14 maja 2007r. wnioskodawca został zobowiązany do dokonywania zapłaty czynszu za wynajem hali na rzecz (...) Sp. z. o.o., natomiast opłaty eksploatacyjnej na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. (dowód: pismo z dnia 10 maja 2007r. k. 13, 14; pismo z dnia 14 maja 2007r., k.15).

Postanowieniem z dnia 5 września 2013r. została ogłoszona upadłość (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.. W dniu 10 września 2013r. do wnioskodawcy i innych najemców (...) wpłynęło pismo Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o.w

W.informujące o ogłoszeniu upadłości w/w spółki i o obowiązku przekazywania w całości należności z tytułu opłat czynszowych na rachunek masy upadłości. (dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 5 września 2013r. k.20, pismo Syndyka z dnia 10 września 2013r. k.21)

Syndyk wystosował również do (...) Sp. z o.o. w W. pismo informujące, iż nie przysługuje jej prawo do pobierania opłat eksploatacyjnych w związku z wypowiedzeniem umowy o zarządzanie z dnia 18 kwietnia 2007 r., jednocześnie informując o powyższym najemców. (dowód: pisma Syndyka z dnia 11 września 2013r. k. 22 i 23; pismo Syndyka o rozwiązaniu umowy o zarządzanie z dnia 18 kwietnia 2007r. k.59)

W dniu 22 sierpnia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Radomiu w sprawach WJP Km 95/13 i WJP Km 96/13 dokonał zajęcia wierzytelności z tytułu opłaty eksploatacyjnej należnej od wnioskodawcy na rzecz (...) Sp. z o.o.w związku z egzekucją prowadzoną z wniosku (...)z siedzibą w L.na Cyprze. Komornik poinformował wnioskodawcę, iż jest jedynym organem uprawnionym do otrzymywania wszelkich kwot z tytułu należnych opłat eksploatacyjnych (zaległych i bieżących) oraz, że wyłącznie wpłata na konto komornika jest równoznaczna z uiszczeniem opłaty eksploatacyjnej na rzecz (...) Sp. z. o.o.(dowód: pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomiu z dnia 22 sierpnia 2013r.k.25)

Pismo Syndyka wywołało również reakcje ze strony (...)z siedzibą w L.na Cyprze, która w piśmie z dnia 12 września 2013 r. skierowanym do najemców zakwestionowała stanowisko Syndyka o rozwiązaniu umowy o zarządzanie i poinformowała, że opłata eksploatacyjna nadal jest należna (...) Sp. z. o.o.i powinna być przekazywana wobec prawidłowego zajęcia na rachunek wskazany przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomiu (dowód: pismo z dnia 12 września 2013r. k. 27).

W piśmie z dnia 02 października 2013r. (...)z siedzibą w L.na Cyprze poinformowała najemców (...), iż wszystkie należności z tytułu opłat eksploatacyjnych i dostaw energii do dnia 20 sierpnia 2013r. powinny być uiszczane wyłącznie na rachunek bankowy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomiu, natomiast co do dalszych płatności po w/w dacie pełnomocnik spółki w związku z wyjaśnianiem sprawy zobowiązał się wypowiedzieć niezwłocznie. (dowód: pismo (...)z siedzibą w L.na Cyprze z dnia 02 października 2013r. k.66)

W dniu 04 września 2013r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie zajął należność, jaką wnioskodawca miał obowiązek łożyć na rzecz (...) Sp. z o.o. z tytułu czynszu za najem pomieszczenia. (dowód: zajęcie wierzytelności k.28)

Poczynione ustalenia upoważniały do uwzględnienia wniosku, dlatego też podniesiony zarzut obrazy art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 467 pkt 1 i 3 k.c. okazał się chybiony.

Powyższego stanowiska nie mogą zmienić argumenty zawarte w skardze apelacyjnej ani dowody przytoczone na ich poparcie. Podnieść należy, że wniesiona apelacja, (stanowiąca de facto pierwsze pismo skarżącego w przedmiotowej sprawie), ograniczała się jedynie do przedstawienia stanowiska uczestnika postępowania i nie przedstawiła dowodów pozwalających na stwierdzenie braku stanu niepewności, co do osoby wierzyciela tak w zakresie opłat czynszowych, jak i opłat eksploatacyjnych.

Otóż zgodnie z art. 354 §1 k.c. zasadą generalną jest, iż zobowiązanie powinno być wykonane przez dłużnika zgodnie z jego treścią, a więc w miejscu i czasie uzgodnionym przez strony.

Wyjątkiem od powyższej zasady jest m.in. przepis art. 467 k.c., który pozwala dłużnikowi na spełnienie świadczenia przez złożenie go do depozytu sądowego w przypadku, gdy zachodzi którykolwiek z powodów w tym przepisie wymienionych uniemożliwiający normalne wykonanie zobowiązania. Zatem zgodnie z art. 636 pkt 2 k.p.c. we wniosku o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego należy m.in. przytoczyć okoliczności uzasadniające złożenie.

Należy podkreślić, iż w postępowaniu w sprawach depozytowych kognicja sądu jest ograniczona, gdyż nie podlega badaniu prawdziwość twierdzeń dłużnika zawartych we wniosku, lecz dokonuje się jedynie oceny, czy według

przytoczonych w tym wniosku okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione (art. 693¹ k.p.c.). Sąd w tym postępowaniu nie jest uprawniony do badania, kto jest wierzycielem, tak aby usunąć stan niepewności komu ma dłużnik świadczyć, jedynie bada czy według twierdzeń dłużnika taki stan występuje, co uprawnia dłużnika do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu. W żadnym więc razie rozpatrując wniosek o złożenie do depozytu Sąd nie może rozstrzygać o zasadności roszczeń między stronami, a jedynie powody złożenia. Sąd Okręgowy kierując się powyższymi zasadami i mając na uwadze wskazane wyżej możliwe do poczynienia na podstawie zebranego w sprawę materiału dowodowego ustalenia faktyczne, jak i same okoliczności przytoczone przez wnioskodawcę, doszedł do przekonania, że wniosek o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego na podstawie art. 467 pkt 1 i 3 k.c. był zasadny.

Wydaje się, iż przedstawionego powyżej założenia niniejszego postępowania skarżący w swojej skardze apelacyjnej nie dostrzega, albowiem obszernie wyjaśnia, jakoby to właśnie Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o.w W. był jedynie uprawnionym wierzycielem do odbioru świadczeń z tytułu opłat eksploatacyjnych. Przede wszystkim skarżący wskazuje, iż pomiędzy (...) Sp. z o.o.w upadłości likwidacyjnej a wierzycielem spółki (...), (na rzecz której najemcy wpłacali kwoty z tytułu opłat eksploatacyjnych) spółką (...) istnieje spór jedynie co do opłaty eksploatacyjnej za okres od 1 do 20 sierpnia 2013r., albowiem w piśmie z dnia 02 października 2013r. pełnomocnik spółki (...) stwierdził, iż wierzycielowi należą się jedynie należności z tego tytułu do dnia 20 sierpnia 2013r. Apelujący całkowicie pomija, iż w piśmie tym pełnomocnik poinformował najemców, iż co do dalszych płatności po w/w dacie pełnomocnik spółki w związku z wyjaśnianiem sprawy zobowiązał się wypowiedzieć niezwłocznie. Tym samym twierdzenie, jakoby stan niepewności, co do skutecznego zajęcia w/w wierzytelności nie istniał jest nieuzasadnione. Co więcej należy zwrócić uwagę na chronologię wydarzeń, która również przemawia za uznaniem, iż w momencie składania wniosku S. T. nie był pewny komu świadczyć, co trafnie zauważył pełnomocnik wnioskodawcy w odpowiedzi na apelację. Otóż pierwszym pismem spółki (...) z dnia 12 września 2013r. pełnomocnik wierzyciela poinformował najemców, iż oświadczenia syndyka są wadliwe. W tym stanie rzeczy wnioskodawca złożył wniosek w dniu 30 września 2013r., natomiast kolejne pismo spółki (...) jak wyżej wskazano datuje się na dzień 02 października 2013r. i ostatecznie, jak wyżej podniesiono, nie przesądza o braku sporu, kto jest wierzycielem. Należy również zgodzić się z pełnomocnikiem wnioskodawcy, iż zajęcia wierzytelności dotyczą podmiotu nie będącego w upadłości, dlatego też postępowania egzekucyjne nie podlegają umorzeniu z mocy prawa, a tym bardziej nie można od dłużnika wymagać orientowania się w kwestii pozostawania w mocy dokonywanych zajęć komorniczych i rozstrzygania, kto jest uprawnionym do otrzymania świadczenia, w przypadku gdy powstał spór, kto jest wierzycielem. Przytoczone okoliczności jednoznacznie przesądzają, iż spór taki w niniejszej sprawie powstał. Koronnym tego dowodem jest również okoliczność, iż pismem z dnia 17 września 2013r., a doręczonym wnioskodawcy w dniu 16 października 2013r. spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zażądała spłaty na swoją rzecz wszelkich należności z tytułu umów najmu zawartych przez najemców (...) Tym samym pojawił się kolejny podmiot roszczący sobie prawo do przedmiotowych świadczeń. Syndyk zakwestionował powyższe działania pismem z dnia 11 października 2013r. wzywając najemców do rozważenia zasadności wpłacania jakichkolwiek wpłat na rzecz w/w podmiotu. O powyższym Syndyk w swojej skardze apelacyjnej nie wspomina.

Spór pomiędzy Syndykiem Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. a pozostałymi podmiotami powinien zostać rozstrzygnięty, jeżeli nie polubownie to na drodze sądowej, jednakże nie w niniejszym postępowaniu. Dlatego też chybiony okazał się również zarzut błędnie sformułowanego pkt II postanowienia Sądu poprzez przyjęcie niedookreślonego warunku wypłaty złożonych do depozytu sądowego środków pieniężnych, które może spowodować, iż uprawniony nie będzie miał możliwości odbioru przedmiotu świadczenia. Wnioskodawca prawidłowo wskazał komu ma być wydany depozyt sądowy, a wymaganie wskazania dodatkowych warunków nie znajduje uzasadnienia w realiach niniejszego sporu.

Mając powyższe na względzie należało na podstawie art. 385 k.p.c. apelację, jako niezasadną oddalić.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 520 §1 k.p.c. nie znajdując podstaw do odstąpienia od reguły obowiązującej w postępowaniu nieprocesowym, zgodnie z którą każdy z uczestników postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Sąd może odstąpić od powyższej zasady w

przypadku stwierdzenia, iż uczestnicy postępowania są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub ich interesy są sprzeczne. O sprzeczności interesów można mówić wówczas, gdy prowadzone postępowanie zbliżone jest do procesu w tym sensie, że uwzględnienie stanowiska jednego z uczestników powoduje pozbawienie określonych praw innych uczestników. O takiej sprzeczności interesów w niniejszej sprawie nie można mówić, albowiem zezwolenie na złożenie świadczenia do depozytu sądowego nie pozbawia uprawnionego wierzyciela, za którego uważa się skarżący do jego odbioru. Trudno również mówić o różnym zainteresowaniu uczestników postępowania w wyniku niniejszego postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy